

KOMPROMIS, KTERÝ VÁS OKRADE O VAŠE DĚDICTVÍ

TOM CAMPBELL

(Mahomet, Illinois, USA, červenec 2003)

Před několika dny k nám během modliteb přišel Boží duch a začal nám dávat sen a vizi o určité situaci. Dnes večer se o to s vámi podělím. Než to udělám, chci, abyste porozuměli, že tu jsme z jednoho důvodu: abychom přinesli poučení, abychom vás napomenuli a taky vám přinesli potěšení. Myslím, že potřebujeme poučení a napomenutí, ale také potřebujeme potěšení. Jsem tak rád, že na naší cestě, v těžkostech, v obtížných věcech, Bůh pro nás má vždycky potěšení. Je to tak? Vždycky má způsob, jak nám dát sílu, abychom se dostali ještě trošku dál, ještě trošku výše, a to i tady, na místě, kde se právě nacházíme. Nechci, abyste o tom hlasovali. Víím, kde se teď nacházíme, takže pokud se s vámi budu sdílet, chci, abyste věděli, že vám teď nekážu, ale dělím se s vámi o to, co cítím, že s námi sdílí Bůh. Cítím, že to bude mít velkou cenu a bude to velká pomoc.

Víte, kdybych byl v hořící budově a nevěděl, jak se z ní dostat, byl bych vděčný, kdyby mi někdo ukázal východ. Nechtěl bych uhořet zaživa, a myslím, že Bůh nám nejen ukazuje cestu ven, ale i cestu uvnitř. Nejen cestu z problému, ale i způsob, jak problémem projít. V posledních pěti, šesti měsících jsem se cítil jako Job. Samozřejmě, že jsem na sebe musel upozornit a říct: „Prošel jsem vším, kromě vředů.“ A o týden později jsem měl vředy! Takže si musíme dávat pozor na to, co říkáme. Učím se pečtit svá ústa a požádal jsem Boha, aby je zapečetil tak, aby nemluvila troufale.

V tom snu byla skupina lidí, poznal jsem některé tváře. Stál jsem a sledoval, co se děje. Duch mě nabádal, abych jenom stál a díval se, abych více nebo méně pochopil, co vidím. Viděl jsem otevřený prostor obehnaný provazem, ve kterém byla zvířata. Kolem provazu, který je odděloval od zvířat, bylo shromážděno hodně lidí, kteří zvířata

obdivovali. Zvířata vypadala jako domácí mazlíčci. Některá měla podobu kočky nebo psa, dokonce i malé lišky. Když jsem se na ně díval, měl jsem na chvíli chuť se natáhnout a dotknout se jich, ale Duch řekl: „Nedotýkej se jich! Dej od nich ruce pryč!“

Stál jsem tam a díval se. Všiml jsem si, že někteří lidé se natáhli a pokoušeli se zvířata pohladit. K mému úžasu začala zvířata přímo přede mnou měnit tvar. Začala se natahovat, jako když začnete natahovat harmoniku. Když jsem se na to díval, Boží duch řekl: „Nejsou tím, čím se zdají být.“ Podivil jsem se tomu, co mi Boží duch říkal, protože během chvíle, jako když lusknete prsty, se zvířata roztáhla a stali se z nich hadi, ale hodně zvláštní hadi. Pořád měli tvář kočky nebo psa nebo lišky a jako kdyby na nich byla srst. Nikdy jsem neviděl hada, ať už v zoo, nebo kdekoliv jinde, který by měl na sobě něco jiného než šupinatou kůži. Zeptal jsem se: „Co to je?“ Pán mi řekl: „Jsou v přestrojení, jsou maskovaní. Jsou zahalení.“ Nejdříve jsem to nepoznal. Nevěděl jsem, co jsou zač. Myslel jsem, že to jsou jenom jakási neškodná stvoření, takoví domácí mazlíčci. My doma žádné zvíře nemáme, ale mnozí máte doma psy nebo kočky, a jsem si jistý, že je moc rádi hladíte, mazlíte se s nimi a tak podobně. Myslím, že odtud vycházel impuls dotknout se jich a touha je pohladit.

Pak se z nich stali hadi, o kterých Pán řekl, že jsou v přestrojení, že jsou zamaskovaní a že nejsou tím, čím se zdají být. Známe verš, který říká, že satan přichází dokonce i jako anděl světla.¹ Tak silný je podvod satanských sil a mocností. Milovaní, jsme ve válce! Jsme ve válce! Už jsme v ní nějakou dobu, ale jak čas plyne, válka nabývá na intenzitě. Pokud neobstojíme teď, tím méně budeme schopni obstát ve dnech, které jsou před námi. Věřím, a Boží slovo to potvrzuje, že přijdou silní duchové podvodu.²

Takže když jsem sledoval, co se děje, Duch mi řekl: „Zpátky!“ Myslel tím, abych zůstal na místě a nedotýkal se toho. V tu chvíli mě napadly dvě věci, které mi opravdu vyrazily dech. Tou první byl duch

¹ 2. Korintským 11:14 – „A není div. Nebo i satan proměňuje se v anděla světlosti.“

² Matouš 24:3-5 – „A když se posadil na hoře Olivetské, přistoupili k němu učedníci jeho soukromí, řkouce: Pověz nám, kdy to bude, a která znamení budou příchodu tvého a skonání světa? I odpověděv Ježíš, řekl jim: Vizte, aby vás žádný nesvedl. Nebo mnozí přijdou ve jménu mém, řkouce: Jáť jsem Kristus, a svedouť mnohé.“

Kanánu. O Kananejských toho víme hodně, že? Víme, že to byl jeden z prvních kmenů, se kterými Izrael bojoval, když vešel do zaslíbené země. Izraelci Kananejské nevyhladili, uvalili na ně poplatky. Bůh je ale varoval – všechny Kananejské měli zničit. Izrael je neměl ušetřit nebo na ně uvrhnout daň, měl je zničit – muže, ženy i děti. Bible říká, že je nedokázali zničit, někteří z nich bydleli v údolích a měli železné vozy.³ Kananejští, podle toho, co o nich víme, byli velmi nemorální lidé. Jednou z jejich charakteristických vlastností byla nemorálnost. Nemyslím něco lehce zkaženého. Myslím tím, že dělali silně, hluboce nemorální věci. Vlastně se dá říct, že jako jedni z prvních začali s pornografií, ale s hodně, hodně těžkou pornografií.

Druhou věcí byl duch sodomie nebo Sodomských. Opravdu mě to šokovalo. Bůh tady mluvil o velmi vážné věci. Když jsem tam stál a sledoval to, říkal jsem si: „Co to znamená?“ Pak mě Pán vzal do 8. kapitoly Ezechiela. Pokud máte Bible, otevřete si je prosím v knize Ezechiel. Chci přečíst několik veršů z 8. kapitoly. Od 7. verše: *„A přivedl mne ke dveřím síně, kdež jsem uzřel, a aj, díra jedna byla v stěně. A řekl mi: Synu člověčí, kopej medle tu stěnu. I kopal jsem stěnu, a aj, dveře jedny. Tedy řekl mi: Vejdi, a viz ohavnosti tyto nejhorší, kteréž oni činí zde. Protož všed, uzřel jsem, a aj, všeliké podobenství zeměplazů a hovad ohydných, i všech ukydaných bohů domu Izraelského vyryto bylo na stěně vůkol a vůkol. A sedmdesáte mužů z starších domu Izraelského, s Jazaniášem synem Safanovým, stojícím prostřed nich, stáli před nimi, maje každý kadidlnici svou v ruce své, tak že hustý oblak kadění vzhůru vstupoval. I řekl mi: Viděl-lis, synu člověčí, co starší domu Izraelského činí ve tmě, jeden každý v pokojích svých malovaných (v pokojích své fantazie⁴)? Nebo říkají: Nikoli na nás nepatří Hospodin, opustil Hospodin zemi.“*

Ezechiel neviděl, co se dělo v myslích a představách vůdců, starších. Neviděl, co se děje. Ale Bůh ho vzal na místo, kde byla díra ve zdi a řekl: „Teď kopej.“ A když kopal, našel dveře. Víte co? Hřích nemorálnosti, hřích nečistoty je něco, co je velmi dobře ukryté a přikryté. Nelze to postřehnout přirozenýma očima.

³ Jozue 17:16-17

⁴ Podle angl. KJV

Říká se, že někteří z mužů a kněží, kteří spáchali zločiny proti dětem, měli velmi příjemný charakter. Vypadali velmi přátelsky a mile, byli společenší a veselí a tak. Ale uvnitř, v jejich představivosti, se schoval démon. Přikrývali to, byli maskovaní. Jak víte, milovaní, Bůh v dnešní době odstraňuje obal, přikrytí ze všeho, co je v našich životech, v našich soukromých životech, v životech, jaké vedeme doma nebo v práci. Bůh odstraňuje oponu a Boží duch se dostává do hloubky našich srdcí. Bylo to tak skryté, že to prorok neviděl. Neviděl to. Bůh řekl, že musel vykopat díru, aby uviděl dveře.

Přátelé, věřím, že k nám přišlo Boží slovo. V průběhu času nám Bůh říkal velké a mocné věci. Mluvil k nám skrze svého Ducha a své slovo. Bůh nám dal velká a neobyčejná zaslíbení. Víte, k těmto zaslíbením a ke slovu, které nám Bůh dává, je připevněna cenovka. Pravdu nezískáte snadno. Kupujete ji. Stojí nějakou cenu. Kupte zlato ohněm pročištěné.⁵ To, co dostáváme od Boha, stojí vysokou cenu. Ale pokud jsme povoláni podle Jeho záměrů a jsme Boží vyvolení, tak s tím musíme počítat. Je to součást procesu našeho očišťování a zdokonalování. Mnohokrát, mnohokrát, když k nám Bůh mluvil, jsem se rmoutil a plakal nad stavem Kristova Těla, nejen nad svým stavem, ale nad stavem Kristova Těla.

Bůh k nám už v minulosti mluvil, ale toto bylo tak přesné a tak přímé, že jsem cítil, že je to důležité. Víte, musíte být ochotní. Vy i já musíme být ochotni položit před Boha úplně všechno. Už tu nemůže být nic tajného nebo přikrytého. Už se nemůžeme dál jen „oblékat do Krista“. Už pro to v Těle nebude prostor, protože Bůh v této hodině povstává. Bude to pročištěné Tělo, spravedlivý národ a svatý lid. Všechno naše kázání a napomínání jakožto od služebníků evangelia ani všechno naše vzájemné nabádání v nás to dílo nevykoná, jenom Bůh může vypůsobit změnu. Musíme přijímat slovo do svých srdcí a pak tomu slovu musíme dovolit, aby v našich srdcích začalo pracovat a vykonalo to, k čemu bylo určeno. Nejde o to slyšet slovo, ale slyšet a činit ho.⁶

Ezechiel netušil, co se děje. Chci, abyste věděli, že to byl velký Boží prorok, ale netušil, co se dělo v tajných pokojích mysli. Věřím tomu, že

⁵ Zjevení 3:18 – „Radím tobě, abys sobě koupil ode mne zlata ohněm zprubovaného, abys byl bohatý, a v roucho bílé abys oblečen byl, a neokazovala se hanba nahoty tvé. A očí svých pomaz kollyrium, abys viděl.“

⁶ Jakub 1:22 – „Bud'ťež pak činitelé slova, a ne posluchači toliko, oklamávající sami sebe.“

v dnešní době je naše mysl bombardována. Nejen televizí, kromě televize mám na mysli i další věci. Můžete jít po ulici, být v práci, řídit auto, ať jste kdekoliv, pokusí se vás napadnout ty nejohavnější myšlenky. Přijdou k vám ty nejspinavější věci. Až se divíte, odkud ze světa ty myšlenky přišly. Znáte verš, který říká: „**V dokonalém pokoji zachováš toho, jehož mysl zůstává v tobě.**“ (Izaiáš 26:3 – podle hebr. orig. textu) Problémem, bratří, je to, zda naše mysl zůstává v NĚM. Nejde jenom o naše ranní rozjímání. Nejde jenom o naše polední nebo večerní rozjímání, je to čtyřia-dvacetihodinová záležitost.

Pokud jsme vojáci a strážníci, musíme být vzhůru dvacet čtyři hodin denně! Nemůžeme dovolit jedinému okamžiku nebo hodině, aby nám proklouzla a nějak proplula kolem. Už vás neprovede, když řeknete: „Duchovně se mě dotkl Bůh. Získal jsem Jeho dotek!“ Nestačí, že se jednou týdně společně sejdem. Nestačí, že budeme mít jednou za rok konferenci, ale je to čtyřadvacetihodinová práce, kdy musíme své myšlenky podrobovat mysli Kristově. A to je něco, na co si nemůžeme jenom tak hrát! Znamená to, že pracujeme v Duchu! Modlíme se tak dlouho, až se tou věcí promodlíme! Ne, že vstaneme po hodině modlitby a řekneme: „No, mám z toho dobrý pocit.“ Teprve tehdy, když to uchopíme a vytrváme, nám Bůh dá úpornost a houževnatost, abychom zvítězili a získali cenu!

Takže prorok netušil, co se děje v představách. Ani já jsem to netušil. Nerozeznal jsem to, moji přátelé; upřímně, nepoznal jsem, že ty nevinné, malé věci jsou ve skutečnosti maskovaní hadi. Věci, které se nám zdají nevinné, jsou občas velmi smrtící. Věci, které vypadají, že jsou v pořádku a správné, ve skutečnosti v pořádku a správné nejsou. „**Cesta zdá se přímá člověku,...**“ – ó ano, a mnozí z nás ji následují – „**...a však dokonání její jest cesta k smrti.**“ (Příslaví 14:12)

Bůh nás v tomto čase žádá o naprosté podřízení se, poddanost, naprosté vydání se. Chce naši mysl, chce naše emoce a zcela jistě chce naše srdce. Takže když jsem to sledoval, všiml jsem si, že se ta stvoření začala měnit z nevinně vypadajících mazlíčků ve veliké hady. Svatí, myslím si, že se někdy dostaneme mimo svatost v Bohu, a ani si to neuvědomíme. Jediné místo, kde jste v bezpečí, je být s Ním ve svatyni svatých, a pokud se tam dostanete, **ZŮSTAŇTE TAM!** Neodcházejte odtamtud. Neříkejte si: No, už jsem dost silný. Izraelci si mysleli, že jsou

dost silní, ale nebyli. Byli silní ve své vlastní síle, ale ne v Bohu, a tak prohráli, padli. Kananejští je zničili, ne naopak. Byli to Kananejští, kteří na ně měli vliv, duchovní Kananejští, a to bylo dost zlé samo o sobě. Vážně si myslím, že hrozné bylo už to, že ta stvoření byla přirovnána k duchu Kanánu, ale když Bůh řekl Sodomští, řekl jsem: „Můj Bože, to snad ne!“ Ale víte co? Přichází k nám myšlenky, jsme jimi bombardováni všichni bez výjimky. Záleží na tom, co s nimi uděláme, když přijde čas. Pokud se jimi zabýváme, pokud jim dovolíme se jen na chvíli zastavit v naší mysli, přijde čas, kdy je nebudeme schopni ovládat. Nebudete je schopni ovládat. Pokud povolíme o centimetr, zaberou si kilometr. Nechali Kananejské žít a odvádět poplatky a skončilo to tak, že mezi sebou uzavírali manželství, a tak poskvrnili celý rod. Svatí, je mnoho věcí, které nás poskvrnily. Je mnoho nečistých věcí, které nás poskvřňují. Jsou určité věci, které se zdají být nevinné. Vypadají nevinně, nevypadají zle, nevypadají nečistě, ale přesto na pozadí, to znamená, co za tím stojí, na pozadí je ZLO.

Jsme ve válce. Ještě neskončila. Přemýšlel jsem nad válkou v Iráku. Mysleli si, že to bude jednoduché, mysleli si, že jenom napochodují dovnitř, podrobí si všechny Iráčany a bude po problému. Chlubili se tím: To není vůbec žádný problém! A teď zjišťují, že je to jinak. Zjišťují, že mnozí z těch, proti kterým bojují, jsou poschovávaní v dírách a jeskyních. Válka teprve začala. V žádném případě jí není konec. A neskončí ani zítra. Myslím, že pokud je nepřítel schopen najít střechu nad hlavou a oporu v naší mysli, pokud si získává naši mysl, získal naši duši! Je to NAŠE MYSL, O KTEROU MU JDE! Říkáte si: Proč tu teď kážeš takové slovo? Protože to řekl Bůh. Radši bych byl před něčím varován dřív, než mě to přemůže a bude příliš pozdě. Nikdo před tím není imunní. Toto bombardování, přátelé, se děje každý den. Jde o to, čemu dovolujeme vstoupit do svého domu, do svých uší, do svých očí. Naše oči jsou fotoaparáty. Můžete si něco vyfotografovat a myslet si, že to je všechno, a za nějakou dobu vám ten obrázek znovu vyvstane na mysl. Budete s tím muset zápasit, budete s tím muset bojovat – a já věřím, že nad tím zvítězíte.

Takže prorok neviděl to, co viděl Bůh. Když vlezl do díry a podíval se do dveří, viděl, že obětují hrůzným věcem, zvířecí přirozenosti. Bůh řekl: „Viz ohavnosti tyto.“ Přátelé, pokud jsme svatý národ, pokud jsme

královské kněžstvo, pak tu není žádný prostor pro pěstování takových nečistých věcí. Říkáte si: Ale, bratře Campbelle, ty se mi snažíš říct, že si pěstuji takové věci a že z nich mám požitek? Viděl jsem tváře a některé z nich jsou na dnešním shromáždění. Viděl jsem tváře těch, kteří tam byli a natahovali se, aby ta zvířata objali. Jsou to věci, ze kterých se vysvobozuje nejobtížněji... A říkám vám, mladí mužové, mladé ženy, staří mužové, nebuďte blázni, nehrajte si s těmito nečistými věcmi. Bez ohledu na to, jak nevinně vypadají, polapí vás. Chytanou vás, a chytí vás pevně. Budete si přát, abyste se byli nikdy nebavili takovou myšlenkou, budete si přát, abyste toho nikdy nebyli jakkoliv účastni, budete si přát, abyste se tomu nikdy nebyli vydali. Ale bude příliš pozdě! Ocitnete se v takovém zmatku a bezradnosti, v takové bezmoci, že budete volat k Bohu. Takže doufám, že ještě předtím, než se to stane, budete ochotni se dnešního večera vyznat Bohu. Doufám, že budete chtít říct: „Já mám tento problém, vezím v něm, a je velmi reálný. Nechci ho!“

Víte, jednou se toho dotknete, a už vás to nakazí. Nakazí vás to a zničí to radost a pokoj. A víte, co se stane? Když dovolíme těmto věcem, aby zůstávaly v našich myšlenkách, zjistíme, že jsme kritičtí vůči ostatním. Hřích na nás působí tak, že hledáme chyby na ostatních, abychom ukryli tu samou věc, která je v našem srdci. Znova a znova jsem ve svém vlastním životě zjišťoval, že když jsem někdy něčemu podlehl – možná ne tomu, o čem dnes mluvím, ale jiným věcem – okamžitě jsem začal kritizovat. Kritizujeme, protože tak ukrýváme a zakrýváme věci, které jsou v našem vlastním srdci.

Jsem rád, že to Bůh dnes všechno pokládá na stůl; tak to nazval náš bratr Mercer – položit všechno na stůl. Bůh to všechno vynáší z našich srdcí, abychom viděli, co je tu za problém. A je tu problém, jinak by mi Bůh o tom nemluvil. Bůh nemluví neuváženě nebo arogantně. Když Bůh mluví, tak k nám mluví proto, že je tu problém. Ale On ten problém chce napravit. Chce nám přinést vysvobození. Boha netěší, když jsme něčím svázáni. Jsme lid, který by neměl být ničím svázán. Máme být svobodným lidem. Kde vládne Boží duch, tam je svoboda.⁷ Věřím tomu, že můžeme chodit VE SVOBODĚ JAKO SYNOVÉ! Ďábel to ale nechce. Chce rozdělovat a podrobovat si. Chce rozdělit naše myšlenky, naše úmysly, zaměstnat nás něčím jiným tak, že nás to pohltí natolik, že naše

⁷ 2. Korintským 3:17 – „Nebo Pán Duch jest, a kdež jest Duch Páně, tuť i svoboda.“

oko už nebude prosté a do našeho těla přestane proudit světlo!⁸ Potřebujeme více světla. Světlo ničí temnotu. Temnotu může zničit jedině PRAVDA! Svátí, potřebujeme slyšet pravdu! Haleluja! Nejenom ji slyšet, ale přijmout ji. Říct: „Přesně to potřebuji, můj bratře. POTŘEBUJI VYSVOBOZENÍ.“ Muži a ženy, chce to dodat si odvahy, vzchopit se a říct: „Mám problém. Oddával jsem se takové věci. Bavil jsem se jí.“ Možná jste to nikdy reálně nespáchali, ale dnes už nejde jen o vykonání skutku. Bůh říká: „*Protože jak přemýšlí ve svém srdci, takový je.*“ (Příslaví 23:7 – podle angl. KJV) Ne, to není o tom, udělat to. Hřích je spáchán už tehdy, když se tím zabýváme ve své mysli a ve svém srdci. „Každý, kdo by pohleděl, zcizoložil.“⁹

Svátí, vidím, že se děje něco slavného. Ano, vidím lid, vyvolený lid, Jím vybraný, změněný lid, silný lid. Nikdy dřív takový lid nebyl a nikdy už takový nebude.¹⁰ Lid – Boží armáda, kněžstvo, KRÁLOVSTVÍ, které nebude zničeno, ale které zničí království všech satanských nepřátel a mocí a knížat! Bůh je pro nás stejně, jako my jsme pro Boha! Jediný způsob, jak můžeme být pro Boha, je poslušnost. A já říkám: „Bože, bez ohledu na to, co k tomu bude třeba, umyj mě, očisti mě, přečisti mě.“ Nechci přijít o svůj den navštívení. Nechci promeškat den a hodinu příležitosti a vysvobození. Bože, udělej, co musíš udělat, ale udělej to! A ON TO DĚLÁ! Dokonce i když Ho o to nežádám, tak to stále dělá.

Nebudu vám vyprávět, čím jsem prošel. Nebylo mi to příjemné, ale bylo to pro mě dobré. David řekl, že Hospodinovo trestání je dobré.¹¹ Bylo to dobré i pro mě. Svátí, Bůh nás trestá, protože nás miluje. Napravuje nás. Amen. Bůh chce, abychom ZVÍTĚZILI! Bůh chce, abychom DOSÁHLI cíle! Nezačali jsme svou cestu proto, abychom někde v polovině sešli na scestí! „Bez ohledu na to, co je k tomu třeba, Bože, změň moje srdce! Vysvobod' mě z otroctví tohoto těla, Bože, a z myšlenek,

⁸ Matouš 6:22 – „Svíce těla jesti' oko; jestliže oko tvé sprostné bylo by, všecko tělo tvé světlé bude. Pakli' by oko tvé bylo nešlechtné, všecko tělo tvé tmavé bude.“

⁹ Matouš 5:28 – „Ale jáť pravím vám: Že každý, kdož by pohleděl na ženu ku požádání jí, již zcizoložil s ní v srdci svém.“

¹⁰ Joel 2:2 – „Den temnosti a mračna, den oblaku a mrákoty, jako záře jitřní rozprostřená po horách: Lid mnohý a silný, jemuž rovného nebylo od věků, aniž po něm kdy bude až do let národů i pronárodů.“

¹¹ Žalm 119:71 – „K dobrémuť jest mi to, že jsem pobyl v trápení, abych se naučil ustanovením tvým.“

kteřé mě napadají a kterým už nedokážu vzdorovat!“ Protože k tomu, abyste jim podlehli, stačí se jimi jenom obírat, bavit se jimi. To je všechno. Nemusíte to vykonat. Pokud to tady je, tak to tady je, a zničí vás to. Zničí to mne. Okrade nás to o naše dědictví. Takže starší Izraele obětovali kadidlo, uctívali nečistotu, ohavnost.

Moc rád bych tu mluvil otevřeně. Asi jsem si o tom měl již dříve promluvit s některými bratřimi, ale myslím si, že manželský vztah by měl být svatý vztah. Prosím, nesnažím se tu probírat váš domácí život, vaše soukromí, ale měl by být svatý. Myslím, že ten duch už dokonce vstoupil do některých manželství, a žena se stala věcí k použití a zneužívání, a přestala být tím, kdo je v úctě a ve vážnosti. Musíme si jich vážit a ctít je. Myslím, že ten duch, nečistý duch, může vstoupit i do manželství. Žena, kterou nám Bůh dal, je nám Bohem dána proto, abychom o ni pečovali, potěšovali ji, starali se o ni, respektovali ji. Amen. Necht' máme respekt nejen jeden k druhému jako k bratřim, ale i v manželství. Prosím, bratři, pokud mi nenáleží se k tomu vyjadřovat, řekněte mi to. Nemám to ani v úmyslu, ani nechci, ale tak silně to na mně leží! Nic jsem neviděl, nemůžu říct, že bych něco viděl nebo slyšel, ale Pán mi řekl, že ne všechna manželství jsou svatá. Přátelé, pokud nás Bůh s někým spojí, myslím si, že bychom s ním měli být jako jedno tělo a jeden duch a jedna mysl. Myslím, že žena je spolupracovník a že máme pracovat společně. Amen. Můžeme bojovat proti ďáblu společně, protože pokud jeden zažene tisíc, dva zaženou deset tisíc.¹²

Tento problém se pak snaží manželství rozbít, rozbít vztah, udělat z něj něco, čím ho Bůh nikdy nezamýšlel mít. Svoji ženu vroucně miluji. Máme spolu úžasný vztah. Vážím si své ženy. Moje žena není dokonalá, a ani já nejsem, ale vážím si jí a mám ji v úctě. Veřejně a ani jinak neudělám nic, co by ji zahanbilo. Bůh mi ji dal jako pomoc a ona je dobrou pomocí. Když jsem dole, ví, jak mě pozvednout. Když jsem nahoře a naparuji se a jsem příliš chytrý, ví, jak mě srazit, a udělá to. Když se věci kazí, tak se mě zeptá: „Ty ses ještě nemodlil? Vrat' se, odkud jsi vypadl.“ Občas se nedočkám moc soucitu, ale považuji to za lásku. Říkám mladým lidem, kteří k nám přijdou na návštěvu: „Prosím, neberte si z nás příklad.“ Lidé by mohli říct: „Vycházejí spolu? Mají se navzájem rádi?“ Máme se

¹² Deuteronomium 32:30 – „Jak by jich jeden honiti mohl tisíc, a dva pryč zahnatí deset tisíců? Jediné že Bůh skála jejich prodal je, a Hospodin vydal je.“

rádi! Ale láska není vždycky jemná, láska není jen samé objímání. Láska je hluboká úcta a respekt vůči sobě navzájem, přátelé. Pokud jako muži a manželé nejsme opatrní, pokud překračujeme hranice, pak už to není láska, ale stává se z toho chtíč. Necht' nás Bůh z toho vysvobodí, aby nikdo z nás nebyl vinen tím, že svou ženu, kterou miluje, využívá pro své touhy, že ji využívá ke svému vlastnímu chtíči. V manželství není místo pro chtíč, nikdy žádné. Nepřítel může přijít a pokusit se to využít ke zkáze. Pamatujte, že žena není jenom vaše manželka, je také vaše sestra. Je vaší sestrou v Bohu, a tak k ní potřebujete mít úctu. Neříkám, že by vás žena měla mlátit po hlavě. Ale myslím, že pokud jste si vzali správnou ženu a je to Bůh, kdo vás spojil, tak to bude v pořádku. Amen.

Takže o čem dnešního večera mluvím? Sdílím se s vámi o tom, co cítím, že nám velmi důrazně Bůh sděluje. Proč? Protože zjevně se v životech některých z nás, ne-li mnohých z nás, nachází problém. Není to signál, že bychom všichni byli v pornografii nebo v nečistých věcech, ale můžeme se jimi obírat. Nevím, kolik z vás si pamatuje, že na konci loňské konference jsem vstal a řekl, že mi Pán mluví o duchu rozvodu. Duchu rozvodu, rozdělení. Později v průběhu roku jsem zjistil, že to je pravda, velká pravda. Dokonce jsem vyslovil i to, že někteří z vás o tom přemýšlíte, že nad tím uvažujete ve svých myslích. A byla to pravda, protože se to naplnilo. Nyní to tak nevnímám. Dnes večer vám toto neříkám, ale říkám, že tento sen, který mi Bůh dal, je varováním, a myslím, že Bůh s tím chce něco udělat. Ne, nemyslím si to, já to vím. Věřím, že je nutné si nalít čistého vína. Bůh nechce zlaté nebo stříbrné nádoby, Bůh chce čisté nádoby.

Já chci být čistou nádobou. Chci, aby mě Bůh očistil, ne jen jednou za čas nebo když se sejdeme a zpíváme krásné písně a cítíme, jak Boží duch plyne, ale každý den. „Bože, očisti moje srdce! Stvoř ve mně čisté srdce a obnov pravého ducha ve mně, ó Bože. Abych chodil přímě, abych myslel správně, abych mluvil správně!“ Bůh to může udělat! Bůh nás chce zachovat, uchovat nás před způsoby Kananejských a Sodomských. To jsou velmi silná slova. Kdyby mi Boží duch nedal vizi těch dvou duchů, nikdy bych nic takového neřekl, a proto věřím, že je tady problém. Bůh chce tento problém napravit. Bůh chce přinést vysvobození. Chce nás uvolnit. Haleluja! Haleluja! Nejen, že chce, ale UDĚLÁ to! Jediné, co od nás žádá, je, abychom byli ochotni pokořit se pod mocnou Boží ruku,

abychom byli ochotni se vzdát a říct: „Bože, to jsem já! Já jsem z těch, kteří potřebují vysvobození ve svém myšlenkovém životě a možná i ve svém duchu.“ Věřím, že když budeme upřímní, Bůh nás očistí.

Víte, co doufám, že uvidím? Vždycky, když jdu na nějaké shromáždění, čekám na chvíli, kdy začne nad jedním každým vanout svatý Boží vítr a kdy budeme vzati do takové Boží oblasti, ve které jsme ještě nikdy nebyli, abychom chodili na vysokých místech. Nemůžu povstat, dokud vy nepovstanete. Jste spojeni se mnou a já jsem spojen s vámi. Bůh nás pozdvihne společně, abychom se i posadili společně. Bůh nechce, aby někdo zahynul nebo minul cíl, ale Božím záměrem je, abychom všichni dostali odměnu, abychom všichni došli do cíle a obdrželi cenu. Je to Boží touha PRO KAŽDÉHO jednoho z nás, ne jen pro jednoho, ale pro každého z nás. Spojil nás v Duchu a jsme jedno, Bůh touží, abychom byli jedno. Jedno v Duchu a v mysli, jinak nedojdeme nikam.

Myslím, že jsem bratru duCillovi říkal do telefonu, že jediný Achan¹³ zastavil postup celého izraelského ležení. Bůh nyní říká: „Já v tomto konkrétním čase brzdím a zastavuji.“ Aby se s těmito věcmi mohlo jednat a byla jim věnována pozornost, abychom mohli jít dál v Bohu. Haleluja, haleluja, haleluja! Věřím tomu, že co oči neviděly, uši neslyšely a do našich srdcí dosud nevstoupilo, to nám Bůh připravil.¹⁴ Ne smrt, ne sladké nebíčko až někdy časem, ALE TEĎ! Tento den a tato generace nepomine, dokud nebudou naplněny VŠECHNY tyto věci. Sláva Bohu! Haleluja! Jsme generací konce času! Ne, že budeme, ale jsme! JSME NA KONCI ČASŮ! Chtěli jsme to, toužili jsme po tom a jsme tam. Teď, když tam jsme, budeme muset odložit každou zátěž a jednat s každým tvrdošíjným hříchem,¹⁵ pokud chceme pokračovat dál.

„Neberte na lehkou váhu,“ praví Bůh, „co slyšíte svýma ušima. Dovoďte, aby se toto slovo vnořilo hluboko do vašeho srdce, nehledě na schopnost vaší mysli to pojmout, do vašeho srdce a do vaší duše a do

¹³ Jozue 7:1 – „Zhřešili pak synové Izraelští přestoupením při věcech prokletých; nebo Achan, syn Charmi, syna Zabdi, syna Záre, z pokolení Juda, vzal něco z věcí prokletých. Pročež rozpálila se prchlivost Hospodinova na syny Izraelské.“

¹⁴ 1. Korintským 2:9 – „Ale *kážeme*, jakož psáno jest: Čehož oko nevidalo, ani ucho slyšelo, ani na srdce lidské vstoupilo, co jest připravil Bůh těm, kteříž jej milují.“

¹⁵ Židům 12:1 – „Protož i my, takový oblak svědků vůkol máme, odvrhouce všeliké břímě, i snadně obkličující nás hřích, skrze trpělivost konejme běh uloženého nám boje.“

vašeho ducha. Aby vás probudilo a pozvedlo natolik, že vskutku řeknete: Pane, já povstanu! Povstanu! Už nebudu zemský, Pane. Už nebudu v prasečím chlívku jako marnotratný syn, ale povstanu! Vymaním se z toho. Otřesu se z prachu země. Povstanu a půjdu do Otcova domu a řeknu: Otče, jsem zde. Učiň ze mě jednoho ze svých služebníků, Pane.“
Haleluja!